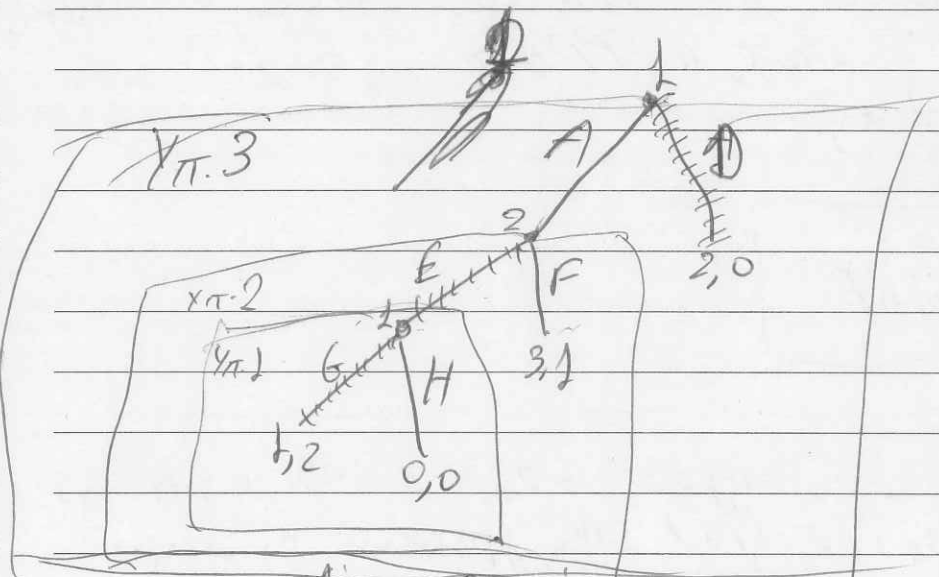

9) Θεωρία Παιγνίων (18-5-18)

Δίνεται το ακόλουθο δυναμικό παιχνίδι πλήρους πληροφόρησης σε εκτεταμένη μορφή (δένδρο παιχνιδιού). Να γραφούν οι χώροι στρατηγικής των παικτών 1 και 2. Να βρεθεί η SPNE και να υποδειχθεί βέλτιστο δένδρο.

Λύση: Ο χώρος στρατηγικής 1, S_1 , είναι το ακόλουθο σύνολο: $S_1 = \{(A, G), (A, H), (D, G), (D, H)\}$

Ο χώρος στρατηγικής του παίκτη 2 είναι το διάνυσμα $S_2 = \{E, F\}$ (ο 2 παίζει σε έναν κόμβο απόφασης).

Με δεδομένο ότι το δυναμικό παιχνίδι είναι πλήρους πληροφόρησης, τα υποπαιχνία είναι τούσα όσα και οι κόμβοι απόφασης, δηλ. 3 υποπαιχνία τα οποία δείχνουμε παρακάτω από το τέλος προς την αρχή.

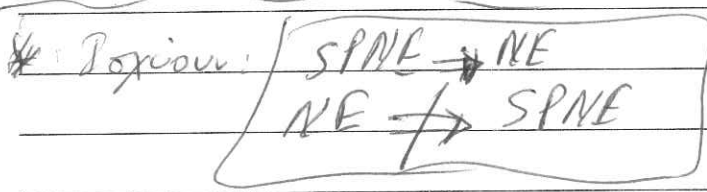
Υπ.1: Ο 1 παίζει G γιατί $1 > 0$.

Υπ.2: Ο 2 γνωρίζει ότι ο 1 είναι ορθολογικός. Αν παίζει F τότε η απόδοσή του είναι ίση με 1, ενώ αν παίζει E γνωρίζει ότι στη συνέχεια (Υπ.1) ο 1 θα παίζει G οπότε αυτός (δηλ. ο 2) θα πάρει $2 > 1$.

Άρα, ο 2 θα παίζει E.

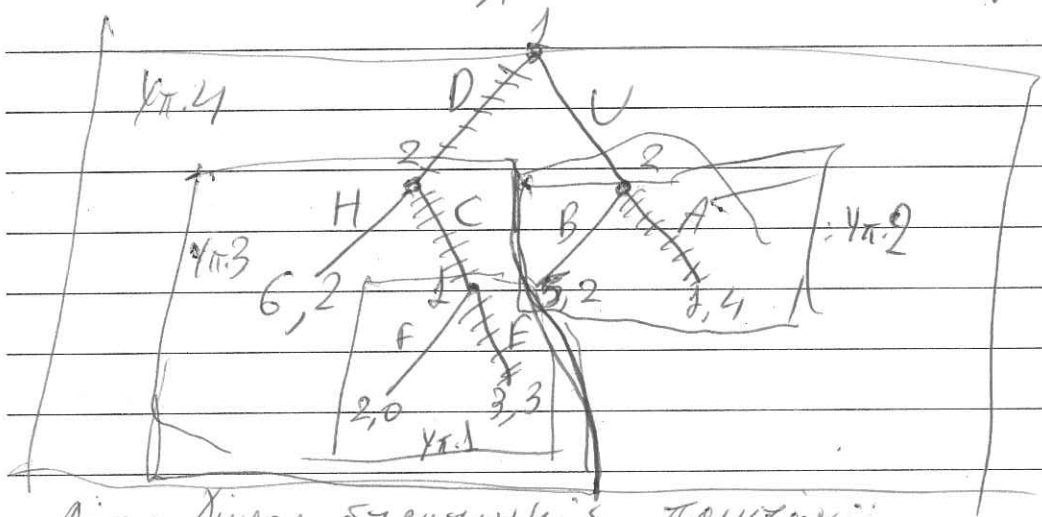
Υπ.3: Αν ο 1 παίξει D θα παξει 2. Αν παίξει A τότε στο Υπ.2 ο 2 παίξει κ περι ο 1 θα παίξει θ παίρνοντας 1 < 2. Άρα στο Υπ.3 ο παίκτης 1 θα παίξει D.

Επομένως, η κανονική στρατηγική για τον 2 η οποία είναι συμβατή με NE σε κάθε υποπαιγίο είναι η (D, θ). Ένταως, η SPNE του παιχνιδιού είναι η $\{(D, \theta), F\}$.

Π.4

Δίνεται το ακόλουθο συν. παιχνίδι παίχτες πλήρη πληροφόρησης σε εναλλακτική μορφή (δένδρο): Να γραφούν οι χάρτες στρατηγικής των παικτών 1 & 2. Να βρεθεί η SPNE. Να υποδειχθεί επίσης στο δένδρο τον παίχτη

Λίστα χάρτες στρατηγικής παικτών:

1: $S_1 = \{(D, F), (D, \theta), (U, F), (U, \theta)\}$

2: $S_2 = \{(H, B), (H, A), (C, B), (C, A)\}$

9

Επρεψάινουμε τυφάκωα εν υπάπαιγνια (συρφεμετα #)

SPNE (Φ) πρως εν πιδω εραγυη):

Υπ.1: Ο 1 παίζει Ε (3>2)

Υπ.2: Ο 2 -11- Α (4>2)

Υπ.3: Ο 2 αν παίζει Η παίρνει απόδοσ 2. Αν παίζει C, τότε στο Υπ.1 Ο 1 θα παίζει Ε, οπότε αυτός (δω. 02) θα πάρει 3>2.

Άρα στο Υπ.3 ο 2 θα παίζει C.

Υπ.4: Αν ο 1 παίζει D τότε στο Υπ.3 Ο 2 παίζει C κι εν συνέχεια στο Υπ.1 Ο 1 παίζει Ε και παίρνει 3. Αν παίζει U τότε στο Υπ.2 ο 2 παίζει Α και Ο 1 παίρνει 1 < 3. Άρα η μοναδική στρατηγική για τον 1 η οποία είναι συμβατή με την SPNE είναι η (D, E), ενώ για τον παίκτη 2 η μοναδική στρατηγική η οποία είναι συμβατή με την SPNE είναι η (C, A) ∈ S₂.

Εντάως, η (μοναδική) SPNE του παιχνιδιού (δωλ η μοναδική ισορροπία, η οποία είναι συμβατή με την NE, υποτεταγμένη) είναι η {(D, E), (C, A)} την οποία και δείχναρε φαίνω στο δένδρο.

Εφαρμογή

1 κανονικό παιχνίδι πλήρους πληροφόρησης έχει ως εξής: στο 1ο στάδιο ένας εργοδότης καθορίζει 2 επίπεδα μισθών w_1 (υψηλή) και w_2 (χαμηλή). Στο 2ο στάδιο, οι εργαζόμενοι πρέπει να επιλέξουν το επίπεδο προσπαθείας e_i , $i \in \{1, 2\}$, το οποίο θα καταβάλλουν ώστε να παράγουν προϊόν:

$y_i = e_i + \epsilon_i$, όπου $\epsilon_i = \theta \epsilon$ με $\epsilon_i \sim N(0, \sigma^2)$. Ζητείται να βρεθεί η SPNE του συγκεκριμένου παιχνιδιού, δώδ τα e_i και (w_1, w_2) .

Ξεκινώντας από το 2ο στάδιο, οι 1 και 2 επιλέγουν το επίπεδο προσπάθειας, το οποίο θα καταβάλλουν δίνοντας το.

10

Πρόβλημα μεγιστοποίησης:

$$\max_{e_i} w_H \cdot P(y_i > y_j) + w_L \cdot P(y_i < y_j) - g(e_i)$$

όπου $g(e_i)$ είναι 1 συνάρτηση η οποία δείχνει τη χρησιμότητα την οποία λαμβάνουν οι L και Z από την προσπάθεια την οποία καταβιβάζουν, η οποία είναι "κωλό" αγαθό.

Η $g(e_i)$ ικανοποιεί $g'(e_i) > 0$ ($\Rightarrow g = \text{strictly increasing}$) και $g''(e_i) > 0$ ($g = \text{strictly (i.e. strictly) convex}$), δηλ. ως "disutility" ως οποίο παίρνουν οι εργαζόμενοι από την προσπάθεια αυξάνεται ($g' > 0$) με αυξανόμενο ρυθμό ($g'' > 0$) ως προς e .

Το παραπάνω πρόβλημα μεγιστοποίησης γράφεται ισοδύναμα

$$\max_{e_i} w_H \cdot P(y_i > y_j) + w_L \cdot (1 - P(y_i > y_j)) - g(e_i)$$

Ισοδύναμο: $\max_{e_i} (w_H - w_L) \cdot P(y_i > y_j) + w_L - g(e_i)$

Βρίσκουμε τη συνθήκη α τάξης:

$$(w_H - w_L) \frac{\partial P(y_i > y_j)}{\partial e_i} - g'(e_i) = 0 \Leftrightarrow$$

$$\Leftrightarrow (w_H - w_L) \frac{\partial P(y_i > y_j)}{\partial e_i} = g'(e_i)$$

Όπως με δεδομένο ότι $y_i = e_i + \varepsilon_i$, $\forall i$ (όρα και για $i=j$), τότε $P(y_i > y_j) = P(e_i + \varepsilon_i > e_j + \varepsilon_j) = P(\varepsilon_i > e_j + \varepsilon_j - e_i)$

Από θεωρήμα (πρώτος και Bayes) ισχύει ότι η παραπάνω πιθανότητα είναι ίση με: $P(\varepsilon_i > e_j + \varepsilon_j - e_i) = \int_{e_j} P(\varepsilon_i > e_j + \varepsilon_j - e_i | \varepsilon_j) F(\varepsilon_j) d\varepsilon_j$
($\varepsilon_j \in (-\infty, +\infty)$)

9

$$\text{Ισοδύναμο: } P(\epsilon_i > \epsilon_j + \epsilon_j - \epsilon_i) = \int_{\epsilon_j} [1 - P(\epsilon_i < \epsilon_j + \epsilon_j - \epsilon_i | \epsilon_j)] F(\epsilon_j) d\epsilon_j$$

Εφ' όσον η α.σ.κ.π. συνεπάγεται κ' αντιστροφή
 ότι: $P(\epsilon_i > \epsilon_j + \epsilon_j - \epsilon_i) = \int_{\epsilon_j} [1 - F(\epsilon_j + \epsilon_j - \epsilon_i)] F(\epsilon_j) d\epsilon_j$

(Υπενθύμιση: α.σ.κ.π.: $P(X=x) = f(x)$)

Επομένως η συνθήκη α' γίνεται: $\frac{\partial P(y_i > y_j)}{\partial \epsilon_i}$

~~γράφεται~~ $(w_H - w_L) \frac{\partial P(y_i > y_j)}{\partial \epsilon_i} = g'(\epsilon_i)$

γράφεται: $(w_H - w_L) \int_{\epsilon_j} f(\epsilon_j + \epsilon_j - \epsilon_i) F(\epsilon_j) d\epsilon_j = g'(\epsilon_i)$

Εμπειρία: Χρησιμοποιούμε τον νόμο του Leibniz

$$\frac{d}{d\lambda} \int_a^b F(x, \lambda) dx = \int_a^b \frac{\partial F(x, \lambda)}{\partial \lambda} dx$$

10 Θεωρία Παιγνίων 25-5-18

(συνέχεια)

Υπόθεση: $\epsilon_i = \epsilon_j$, δηλαδή η προπαθέα των 1 και 2 είναι η ίδια, οπότε η κορφοπιά Nash λέει ότι είναι υπερέρπυνη, τότε η τελευταία επίδοση γράφεται

$$(w_H - w_L) \int_{\epsilon_j} f^2(\epsilon_j) d\epsilon_j = g'(\epsilon)$$

ο οποίος $\epsilon_j \sim N(0, \sigma^2)$ συνεπάγεται την πυκνότητα

$$f(\epsilon_j) = \frac{1}{\sigma\sqrt{2\pi}} e^{-\frac{\epsilon_j^2}{2\sigma^2}}$$

όδη $f^2(\epsilon_j) = \frac{1}{2\pi\sigma^2} e^{-\frac{\epsilon_j^2}{\sigma^2}}$ οπότε έχουμε

$$\int_{\epsilon_j} \frac{1}{2\pi\sigma^2} e^{-\frac{\epsilon_j^2}{\sigma^2}} d\epsilon_j \quad (\text{ο οποίος είναι ίσο}$$

με $g'(\epsilon)$ σε υπερέρπυνη κορφοπιά Nash).

3 1

Λέμε το παραπάνω ολοκλήρωμα I και βρίσκουμε το τετράγωνό του:

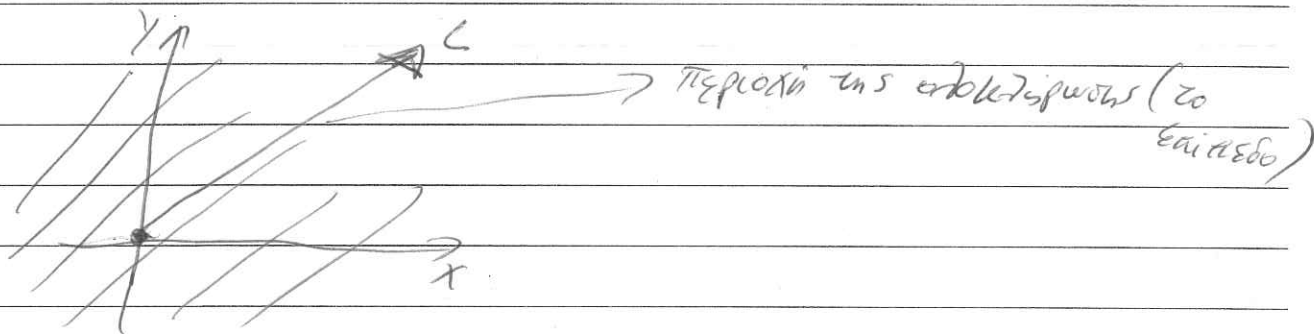
$$I^2 = \left(\int_{\mathbb{R}^2} \frac{1}{2\pi\sigma^2} e^{-\frac{\xi_j^2}{2\sigma^2}} d\xi_j \right) \left(\int_{\mathbb{R}^2} \frac{1}{2\pi\sigma^2} e^{-\frac{\xi_j^2}{2\sigma^2}} d\xi_j \right)$$

Η μεταβλητή ως προς την οποία ολοκληρώνουμε εν γενει είναι μια ψευδομεταβλητή, δηλ. πρέπει να της δώσουμε οποιοδήποτε όνομα θέλουμε: $\int_a^b f(x) dx = \int_a^b f(t) dt = \int_a^b f(r) dr$

Άρα:

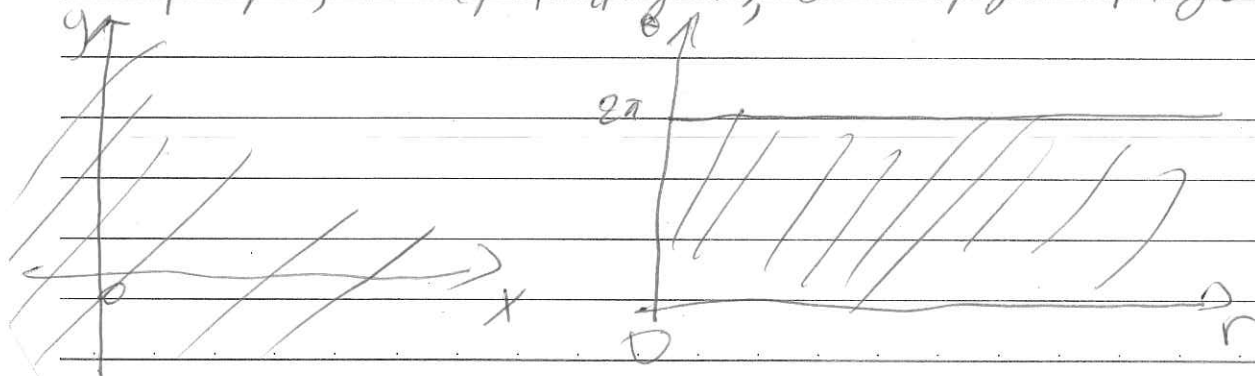
$$I^2 = \frac{1}{4\pi^2\sigma^4} \iint_{\mathbb{R}^2} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(x^2+y^2)} dA =$$

$$= \frac{1}{4\pi^2\sigma^4} \int_{-\infty}^{+\infty} \int_{-\infty}^{+\infty} e^{-\frac{1}{2\sigma^2}(x^2+y^2)} dx dy$$

Θεωρούμε μια ευθεία L από την αρχή των αξόνων σαν κατεύθυνση του αδιαφορούμενου χ . Επινοούμε τις x -ζώνες στις οποίες η χ μπαίνει και βγαίνει από τη διάστατη περιοχή της ολοκλήρωσης ($\infty \mathbb{R}^2$). Ονομάζοντας $\chi=r$ έχουμε $r=0$ (είσοδος) $r=r_0$ (έξοδος)

Τέλος, βρίσκουμε τη μικρότερη και τη μεγαλύτερη γωνία, έστω θ , η οποία φράσσει την περιοχή της ολοκλήρωσης διαμέσου $\theta \leq \theta \leq 2\pi$. Εν προκειμένω, $\theta=0$ (μικρότερη γωνία), $\theta=2\pi$ (μεγαλύτερη γωνία).

10) Θ. Παγγιών 25-5-18

Άρα,
$$I^2 = \frac{1}{4\pi^2 \sigma^4} \int_{\theta=0}^{\theta=2\pi} \left(\int_{r=0}^{r=\sigma \cos \theta} e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}} r dr \right) d\theta,$$

όπου θέσουμε $x = r \cos \theta$, $y = r \sin \theta$ και $dx \cdot dy = r dr d\theta$

(Επισημ. $\left| \det \frac{\partial(x,y)}{\partial(r,\theta)} \right| = \begin{vmatrix} \frac{\partial x}{\partial r} & \frac{\partial x}{\partial \theta} \\ \frac{\partial y}{\partial r} & \frac{\partial y}{\partial \theta} \end{vmatrix} = \begin{vmatrix} \cos \theta & -r \sin \theta \\ \sin \theta & r \cos \theta \end{vmatrix} = |r \cos^2 \theta + r \sin^2 \theta| = |r| = r$)

Υπολογίζουμε πρώτα το εσωτερικό ολοκλήρωμα (αυτό το οποίο βρισκούμε μέσα στην παρένθεση) βρισκουμε

$$I^2 = \frac{1}{4\pi^2 \sigma^4} \int_{\theta=0}^{\theta=2\pi} \left. \frac{-r^2}{2} e^{-\frac{r^2}{2\sigma^2}} \right|_{r=0}^{r=\sigma \cos \theta} d\theta$$

$$= -\frac{1}{8\pi^2 \sigma^2} \int_{\theta=0}^{\theta=2\pi} (0-1) d\theta = \frac{1}{8\pi^2 \sigma^2} \int_{\theta=0}^{\theta=2\pi} d\theta = \frac{1}{8\pi^2 \sigma^2} \theta \Big|_{\theta=0}^{\theta=2\pi} =$$

$$= \frac{2\pi}{8\pi^2 \sigma^2} = \frac{1}{4\pi \sigma^2}$$

Άρα $I^2 = \frac{1}{4\pi \sigma^2} \Rightarrow I = \frac{1}{2\sigma \sqrt{\pi}}$

Εξ συμμετρίας (ισοφορία Nash) η πιθανότητα κάθε εργαζόμενος να πάρει w_H ή w_L είναι η ίδια, δηλ. $1/2$. Αν u_a είναι η επιπλέον χρησιμοτητα των οποίων παρόν να αποκομίσουν οι $1, 2$ από άλλη εργασία (δηλ. να μην εργαστούν για το συγκεκριμένο εργοστάσιο), τότε πρέπει η διαφορά $\frac{1}{2}w_H + \frac{1}{2}w_L - g(e)$ να είναι τουλάχιστον u_a . Στην ισοφορία είναι άρτιος u_a , δηλ.

$$\frac{1}{2}w_H + \frac{1}{2}w_L - g(e) = u_a$$

Προβλεπόμενα: $w_L = 2g(e) + 2u_a - w_H$ οπότε το προσδοκώμενο κέρδος του εργοδότη από την προσπάθεια των εργαζομένων με αμοιβές

11

w_H, w_L θα είναι

$$\begin{aligned} 2e - w_H - w_L &= 2e - w_H - g(e) - 2u_a + w_H = \\ &= 2e - 2g(e) - 2u_a \end{aligned}$$

Ο εφροδός μεγιστοποιεί τη διαφορά $e - g(e)$ όπως έχει
 $1 - g'(e) = 0$ ή $g'(e) = 1$ όπως η εφίδωσ

$$(w_H - w_L) \int_{\epsilon_j} f^2(\epsilon_j) d\epsilon_j = g'(e) \text{ γάρ ετα}$$

$$(w_H - w_L) \frac{1}{2\sqrt{\pi}} = 1 \quad (1)$$

Η δισα της (1), ως προς w_H, w_L θα είναι ην Ε7. (2)

$$\frac{1}{2} w_H + \frac{1}{2} w_L - g(e) = u_a$$

δίνω τα w_H, w_L τα οποία θα επιδειχθεί ότι
απαι (το οποίο) ο εφροδός.